EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.7.20.
COM(2016) 479 final

2016/0230 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a földhasználathoz, a földhasználat-megváltoztatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nyomon követésének és bejelentésének rendszeréről szóló 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2016) 246 final}
{SWD(2016) 249 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az éghajlatváltozás határokon átnyúló probléma, amelyet nem lehet csupán tagállami vagy helyi fellépéssel megoldani. Az EU az éghajlatváltozás kezelése érdekében 1992 óta dolgoz ki közös megoldásokat és ösztönzi a globális intézkedéseket.

2015 decemberében az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC) részes feleinek 21. konferenciáján elfogadásra került a Párizsi Megállapodás. A megállapodás hosszú távú célkitűzést tartalmaz, és kimondja, hogy a földhasználat és az erdők általi hozzájárulás kritikus fontosságú az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló hosszú távú célok megvalósítása szempontjából[1].

Ez a javaslat részben az Európai Uniónak az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségeinek teljesítését szolgálja. A Bizottság 2016. június 10-én javaslatot terjesztett elő annak érdekében, hogy az Európai Unió megerősítse a Párizsi Megállapodást[2]. A javaslat elfogadását megelőzte a Párizsi Megállapodás Bizottság általi értékelése.[3]

Az Európai Tanács azon iránymutatását, hogy a földhasználatot, a földhasználat-megváltoztatást és az erdőgazdálkodást (LULUCF) be kell illeszteni a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó európai uniós éghajlat- és energiapolitikai keretbe, az EU tervezett nemzeti hozzájárulása is tükrözi. Az EU bejelentette, hogy az EU teljes kibocsátása tekintetében a hazai kibocsátás legalább 40%-os csökkentésének elérésével a teljes uniós gazdaságban abszolút kibocsátáscsökkentést kíván elérni a referenciaévhez viszonyítva. A LULUCF tekintetében – amint a technikai feltételek engedik, de 2020-ig mindenképpen – olyan stratégiát kell kidolgozni, amely a földhasználatot, a földhasználat-megváltoztatást és az erdőgazdálkodást bevonja az üvegházhatású gázok kibocsátása hatásának mérséklését célzó, 2030-ig szóló keretbe.[4]

E javaslat célja annak meghatározása, hogyan kerüljön sor 2021-től a LULUCF-ágazatnak az uniós éghajlat-politikai keretbe való beillesztésére. Addig az időpontig a Kiotói Jegyzőkönyv korlátozza az EU és a tagállamok mozgásterét, mert biztosítaniuk kell, hogy az LULUCF-ágazat ne eredményezzen többletkibocsátást. A Kiotói Jegyzőkönyv azonban 2020 végén hatályát veszti, ezért uniós szinten a LULUCF-ágazatra vonatkozóan tovább kell fejleszteni az irányítást.

---

1 Az új hosszú távú cél a megállapodásban meghatározottak szerint az üvegházhatású gázok forrásokból való emberi eredetű kibocsátása és nyelők általi elnyelése közötti egyensúly elérése az évszázad második felében. Párizsi Megállapodás 4. cikk (1) bekezdés

2 Javaslat: A TANÁCS HATÁROZATA az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött párizsi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről, COM(2016) 395 final.

3 A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: A Párizsi Megállapodást követő időszak: a Párizsi Megállapodás hatásainak vizsgálata, amely az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatot kíséri, COM(2016) 110 final.

4 Az EU és a tagállamok tervezett nemzeti hozzájárulása, 2015. március 6., http://www4.unfccc.int/submissions/INDC/Published%20Documents/Latvia/1/LV-03-06-EU%20INDC.pdf

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A 2020-ig tartó időszakra vonatkozó jelenlegi uniós éghajlat-politikai keret a legtöbb ágazatot és üvegházhatású gázt lefedi. Két fő elemből áll:

a) az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere (EU ETS);

b) az EU ETS hatályán kívül eső ágazatokkal[5] a közös kötelezettségvállalási határozat foglalkozik.

A 2020-ig kitűzött célok elérésének biztosítása az 525/2013/EK rendeletben[6] meghatározott éves jelentéstételi kötelezettség és megfelelés-ellenőrzések révén történik.

A LULUCF-ágazathoz kapcsolódó ÜHG-kibocsátásokra és -elnyelésekre[7] jelenleg – 2020-ig bezárólag – kizárólag a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti nemzetközi kötelezettségvállalások vonatkoznak. A LULUCF-határozat (529/2013/EU határozat) végrehajtása folyamatban van, és 2020-ra jobb elszámolási rendszereket fog eredményezni. A végrehajtást megerősítő jogi keret és a 2020 utáni időszakra vonatkozó alkalmazási szabályok meghatározásának hiányában előfordulhat, hogy EU-szerte heterogén módon valósul meg a LULUCF-ágazatnak az átfogó keretrendszerbe történő beillesztése. A bejelentési és az elszámolási szabályok tagállamok közötti eltérései kedvezőtlenül befolyásolná az egységes piac optimális működését.

Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

A LULUCF-ágazatnak a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó európai uniós éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő bevonására irányuló jogalkotási javaslat lényegi részét képezi a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előretekintő éghajlat-politika bizottsági keretstratégiájának, és alátámasztja annak dekarbonizációs dimenzióját. A javaslatra az Európai Tanács 2014. októberi ülésszakán jóváhagyott, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó integrált éghajlat- és energiapolitikai keret kiteljesítése céljából is szükség van.

Az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye és a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti nemzetközi szabályok értelmében a biomassza-felhasználás a LULUCF keretében kerül bejelentésre és elszámolásra, vagyis az energiaágazat biomassza-felhasználása miatti kibocsátás nullának számít. Ezzel a módszerrel elkerülhető a kibocsátások többszöri elszámolása.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191–193. cikke megerősíti és meghatározza az EU hatásköreit az éghajlatváltozás területén. A javaslat jogalapja a 192. cikk.

---

5 Az EU teljes kibocsátásának több mint 55%-át kitevő úgynevezett nem ETS-ágazatok, ide tartozik például a közlekedésből és az épületek fűtéséből származó CO_2-kibocsátás, valamint a mezőgazdaságból és a hulladékágazatból származó, a CO_2-től eltérő kibocsátás.

6 Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 525/2013/EU rendelet.

7 Amikor – például a fák és más növények növekedésekor – CO_2 vonódik ki a légkörből, azt „elnyelésnek” nevezzük, azzal a kibocsátással szembeállítva, amely a biomassza égésekor vagy bomlásakor keletkezik.

Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Az éghajlatváltozás határokon átnyúló probléma, amelyet nem lehet csupán tagállami vagy helyi fellépéssel megoldani. Az éghajlatváltozással kapcsolatos fellépés terén az Európai Unió hatásköre az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkéből ered. Mivel az EU az éghajlatváltozással kapcsolatos kötelezettségvállalásokat a tagállamok együttműködésével kezeli, a LULUCF terén szintén koordinált megoldásra van szükség.

- **Arányosság**

A LULUCF 2030-ig szóló keretbe történő bevonása közös keretet fog biztosítani annak meghatározásához, hogyan lehet figyelembe venni az ágazatot a közös uniós csökkentési cél szempontjából. A LULUCF-ágazattal kapcsolatos különböző célkitűzések megvalósítására irányuló fellépés megválasztásáról a tagállamok dönthetnek, a javaslat így teljes mértékben tiszteletben tartja a szubszidiaritás elvét.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az Európai Tanács a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitika tekintetében egységes kötelező célkitűzést fogadott el, nevezetesen azt, hogy a gazdaság teljes egészének üvegházhatásúgáz-kibocsátásában 1990-hez képest legalább 40%-os csökkentést kell elérni. A javaslat a nemzeti szinten szükséges kibocsátáscsökkentés elérése érdekében a tagállamokkal, valamint az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel szemben támaszt követelményeket. Ez a javaslat a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió megvalósítása és a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nyomon követésének és bejelentésének rendszeréről szóló 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló [] rendeletet kíséri, amely az említett üvegházhatásúgáz-kibocsátás több mint felét lefedi; a javaslat célját rendelet útján lehet a legjobban elérni.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

Kapcsolódó utólagos értékelésre vagy a javaslattal kapcsolatos célravezetőségi vizsgálatra nem került sor.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Az Európai Bizottság 2015 márciusa és júniusa között nyilvános konzultációt folytatott arról, mi a legjobb módja a mezőgazdasági termelésből, az erdészetből és más földhasználatból származó kibocsátás kezelésének a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó európai uniós éghajlat- és energiapolitikai kerettel összefüggésben. Összesen 138 válasz érkezett. A szakpolitikai architektúrát illetően a válaszadók fele nem részesítette egyik lehetőséget sem egyértelműen előnyben, közel egyharmada pedig – túlnyomórészt NGO-k és erdészeti szervezetek – azt támogatták, hogy a LULUCF az éghajlat-politikai kereten belül továbbra is külön pillért alkosson. Azt a lehetőséget támogatták a legkevesebben, hogy a mezőgazdaság és a LULUCF egyetlen egységet alkosson, és egy, a közös kötelezettségvállalási határozattól elkülönülő pillérben kapjon helyet. A tagállami kormányok leginkább a külön LULUCF-pillér gondolatát

pártolták, lehetőleg rugalmassági mechanizmus alkalmazásával, vagy a LULUCF-nak a közös kötelezettségvállalási határozatba hatálya alá vonását. Az álláspontok széles köre azt jelzi, hogy a Bizottság által mérlegelt egyik lehetőség sem tudott megfelelni az összes elvárásnak. A legtöbb válaszadó az elszámolást kulcsfontosságúnak tekintette a környezeti integritás szempontjából. Nagy érdeklődés mutatkozott a párhuzamos bejelentési rendszerek ésszerűsítése és az erdőkre vonatkozó referenciaszintek megtartása iránt.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Az EU-ban mutatkozó jövőbeli hatások mennyiségi értékelése összhangban áll a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó keretjavaslatra és a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió megvalósítása és a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló [] rendeletre vonatkozóan végzett elemzésekkel. A Bizottság az Athéni Nemzeti Műszaki Egyetemet, a Nemzetközi Alkalmazott Rendszerelemzési Intézetet és az EuroCare-t bízta meg az uniós forgatókönyvek modellezésével.

- **Hatásvizsgálat**

A hatásvizsgálat a *minőségi jogalkotással* kapcsolatos hatályos iránymutatással teljes összhangban készült, azt a Szabályozói Ellenőrzési Testület értékelte és megkapta annak kedvező véleményét. A testület javító célzatú javaslatai bekerültek a végső változatba.

A hatásvizsgálat következtetéseiben előnyben részesített megoldásként egy, a LULUCF-ra vonatkozó önálló szakpolitikai pillér került meghatározásra, amely a negatív egyenleg tilalma mellett továbbra is alkalmazandó lenne. A LULUCF és a nem ETS-ágazatok között lehetőség lenne bizonyos fokú rugalmasságra, amelynek szükségességét az indokolja, hogy a mezőgazdaság az éghajlatváltozás hatásainak mérséklése tekintetében kisebb potenciállal rendelkezik, valamint hogy a mezőgazdasági ágazat részaránya az egyes tagállamokban eltérő. Ez a lehetőség összhangban állna az élelmezésbiztonsággal és biodiverzitással kapcsolatos célkitűzéseknek, és nem lenne negatív hatással a foglalkoztatásra. Egy ilyen hibrid megoldással korlátozni lehetne az általános architektúrát érintő változtatásokat, és ezáltal a lehető legalacsonyabb szinten lehetne tartani az adminisztratív terheket és a bürokráciát, ugyanakkor maximalizálni lehetne a 2030-ig teljesítendő uniós célkitűzések eléréséhez való hozzájárulást. A LULUCF-ágazat ilyen hibrid megoldás alapján történő kezelése további mérséklési intézkedések bevezetésére ösztönözne a földhasználati és az erdészeti ágazatban, és így teljes mértékben megfelelne a Párizsi Megállapodásban a hőmérséklet-emelkedés korlátozására vonatkozóan felvázolt hosszú távú elképzelésnek.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A Bizottság jogalkotás minőségének javítása iránti elkötelezettségének megfelelően a javaslat inkluzív módon, teljes átláthatóság és az érdekeltekkel folytatott folyamatos párbeszéd mellett készült. Miel a LULUCF-ágazatra vonatkozó elszámolás – kutatóintézetek vagy kutatási ügynökségek technikai támogatásával – tagállami szinten készül, a megfeleléssel kapcsolatos igazgatási feladatokból adminisztratív terhek és költségek csak a tagállamokra, a Bizottságra és az Európai Környezetvédelmi Ügynökségre hárulnak. A jelenlegi szabályozás nem ró adatszolgáltatási kötelezettséget a mikrovállalkozásokra, a kis- és középvállalkozásokra, sem más vállalkozásokra. Ezen a javaslat nem változtat.

A legjelentősebb javasolt változtatást a meglévő két párhuzamos bejelentési rendszer egyesítése jelenti. Ennek köszönhetően csökkeni fognak a tagállamokra és a Bizottságra

háruló adminisztratív terhek és igazgatási költségek. Az elszámolási szabályok megváltozásának igazgatási költségvonzatai várhatóan minimális szinten maradnak, mivel a vonatkozó elszámolási szabályok meghatározására az 529/2013/EU határozat („LULUCF-határozat”) következtében már sor került. A meglévő rendszerrel kapcsolatos igazgatási költségeket a hatályos LULUCF-határozatra irányuló javaslatot kísérő hatásvizsgálat (SWD(2012) 41 final) keretében került sor.

A javaslat rugalmassági mechanizmusokat és szinergiákat határoz meg annak érdekében, hogy a mezőgazdasággal és a földhasználattal kapcsolatos tevékenységek kapcsán az éghajlatváltozás-mérséklés költséghatékony módon menjen végbe. A javaslat a digitális és a földrajzi adatokkal kapcsolatban összhangban áll az INSPIRE-irányelvvel (2007/2/EK irányelv).

A kezdeményezés nem része a célravezető és hatásos szabályozás programjának.

Alapjogok

Mivel a javasolt intézkedés elsősorban a tagállamokhoz mint intézményi szereplőkhöz szól, összhangban áll az Alapjogi Chartával.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A tagállamok költségvetésére gyakorolt közvetett hatások az üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentésre irányuló tagállami politikáktól és intézkedésektől, valamint az egyes országokban a kezdeményezés hatálya alá tartozó földhasználati ágazatban hozott más mérséklési intézkedésektől fognak függeni. A javaslat – a két meglévő közül – megszünteti az egyik jelentéstételi keretet, és ezzel a Kiotói Jegyzőkönyvhöz képest egyszerűsíti az elszámolási eljárást. Ennek köszönhetően csökkenni fognak a tagállamok és az Európai Bizottság igazgatási költségei. A javaslat nagyon korlátozott hatással van az uniós költségvetésre, amelyet a mellékelt pénzügyi kimutatás mutat be.

5. EGYÉB ELEMEK

Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai

A rugalmasság fokozott alkalmazását lehetővé tevő lehetőségek mérlegelésekor mindig szem előtt kell tartani a környezeti integritást. A LULUCF-ágazatot érintő mérséklő tevékenységeknek a szénelnyelők további, mérhető és fenntartható javítását kell eredményezniük. E feltételek érvényesítése szigorú nyomonkövetési, bejelentési és ellenőrzési rendszert igényel.

Az UNFCCC szerinti nemzetközi kötelezettségekre tekintettel a bejelentés továbbra is évente történik. A nyomon követést és a bejelentést továbbra is az e rendelettel a szükséges mértékben módosított 525/2013/EK rendeletben meghatározott rendelkezések szabályozzák. Az 525/2013/EK rendelet további kiegészítést igényel ahhoz, hogy az összes nem ETS-ágazatra, többek között a LULUCF-ágazatra is kiterjedő átfogó nyomonkövetési és megfelelési keret jöjjön létre a 2020 utáni időszakra vonatkozóan. Ezek a rendelkezések a tervek szerint egyben az energiaunió irányításának is részét fogják képezni, amelyre vonatkozóan a Bizottság munkaprogramja 2016 végére irányozza elő egy jogalkotási javaslat benyújtását, és a javaslat előterjesztése a további egyszerűsítésre is alkalmat ad majd. Helyénvaló, hogy a LULUCF-intézkedésekre vonatkozó elszámolás hosszabb időszakokra

vonatkozzon. A LULUCF-ágazat és a többi nem ETS-ágazat egységes kezelése érdekében a megfelelés ellenőrzésére ötévenként fog sor kerülni.

A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

1. cikk: Tárgy

Ez a cikk kifejti, hogy a rendelet a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési kötelezettségvállalás teljesítése érdekében meghatározza a tagállami kötelezettségvállalásokat, valamint az elszámolásra és a megfelelés-ellenőrzésre vonatkozó szabályokat.

2. cikk: Hatály

A cikk meghatározza a rendelet hatókörét, amely a Kiotói Jegyzőkönyv értelmében a tagállamokban hatályos uniós jogi aktus (529/2013/EU határozat) hatókörét tükrözi. A kötelező hatály lényegében az erdőterületekre és a mezőgazdasági területekre, valamint azokra a területekre terjed ki, amelyek használata az említettekről, illetve az említettekre változott. A javasolt megközelítésmód megszünteti a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti párhuzamos jelentéstételi keretet, és az UNFCCC „földhasználaton alapuló” jelentéstételi keretének alkalmazása révén leegyszerűsíti a rendszert. A rendelet hatálya alá az üvegházhatású gázok közül a szén-dioxid, a metán és a dinitrogén-oxid tartozik.

3. cikk Fogalommeghatározások

A cikk meghatározza a vonatkozó terminológiát.

4. cikk Kötelezettségvállalások

Az egyes tagállamok annak biztosítására vállalnak kötelezettséget, hogy a LULUCF-ágazat a rendeletben meghatározott elszámolási szabályok alkalmazását követően és a rugalmassági mechanizmusok figyelembevétele mellett az adott tagállam területén nem idéz elő nettó kibocsátást. Erre az elvre a hatásvizsgálat a negatív egyenleg tilalmaként utal.

5. cikk Általános elszámolási szabályok

A cikk általános szabályokat határoz meg a többszöri elszámolás elkerülése, a földhasználati kategóriák közötti változások figyelembevétele és az egyes széntárolók – a *de minimis* szabály hatálya alá tartozók kivételével – elszámolása érdekében. Szorosan támaszkodik az 529/2013/EU határozat általános elszámolási szabályaira, de bevezet egy, a földhasználati kategóriák változására vonatkozó dinamikus szabályt is.

6. cikk Az erdősített terület és a kiirtott erdőterület elszámolása

A cikk felvázolja az erdőterület*ről* átváltozott (kiirtott erdőterület), valamint az erdőterület*té* változott (erdősített terület) földhasználatra vonatkozó egyedi elszámolási szabályokat. A szóban forgó területelszámolási kategóriák elszámolása a „bruttó-nettó” megközelítéssel történik, vagyis az érintett időszak alatt a kibocsátások és elnyelések egészének összessége kerül elszámolásra. Ez a megközelítés lényegében megegyezik az 529/2013/EU határozatéval, azzal a kivétellel, hogy az egyéb földhasználati kategóriák erdőterületté való változtatása esetében lehetőség van az alapértelmezett érték helyett 30 évet alkalmazni. Az alapértelmezett érték helyett az említett érték alkalmazását az Éghajlat-változási Kormányközi Testület iránymutatásai szerint az UNFCCC-nek benyújtandó üvegházhatású gázok tagállami jegyzékében kellően meg kell indokolni.

7. cikk A gazdálkodás alatt álló szántóterület, a gazdálkodás alatt álló gyepterület és a gazdálkodás alatt álló vizes élőhely elszámolása

Ez a cikk felvázolja a gazdálkodás alatt álló szántóterületre, gyepterületre és vizes élőhelyre, valamint ezen belül az ezekről a kategóriákról, valamint az ezekre a kategóriákra változó földhasználati kategóriákra vonatkozó egyedi elszámolási szabályokat. A földhasználat szóban forgó változása a kibocsátások és elnyelések viszonylatában egy múltbeli referenciaértékhez képest kerül elszámolásra.

Mindez lényegében megegyezik az 529/2013/EU határozatban foglaltakkal, azzal a kivétellel, hogy a cikk kevésbé régi múltbeli referenciaértéket javasol a becslések pontosságának javítása, a többi nem ETS-ágazattal való nagyobb összhang biztosítása, valamint a régebbi idősorok szükségességének csökkentése által az elszámolás egyszerűsítése érdekében.

8. cikk A gazdálkodás alatt álló erdőterület elszámolása

Ez a cikk elszámolási szabályokat határoz meg a gazdálkodás alatt álló erőterületre vonatkozóan. A természeti és az országspecifikus tényezők hatásainak kizárása céljából egy, az erdőkre vonatkozó referenciaszint kerül alkalmazásra. A cikk nagymértékben támaszkodik az 529/2013/EU határozat vonatkozó szabályaira. A cikk ezenkívül uniós irányítási keretet határoz meg, amely a Kiotói Jegyzőkönyv lejáratát követően, 2020 után kerül alkalmazásra. A rendelkezések célja az erdőkre vonatkozó referenciaszintek pontosságának és az azok megállapítására irányuló eljárás átláthatóságának növelése. Ehhez szükség van a tagállamokban az érdekeltekkel folytatott konzultációkra, valamint a tagállami szakértők közreműködésével végzendő felülvizsgálatra.

9. cikk A faipari termékek elszámolása

Ez a cikk meghatározza az erdősített területen és a gazdálkodás alatt álló erdőterületen található szóban forgó széntárolóra vonatkozó elszámolási megközelítést. A módszertan az 529/2013/EU határozathoz képest lényegében nem változott.

10. cikk A természetes bolygatás elszámolása

A cikk lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy elszámolásukból kizárják a természetes bolygatásból (erdőtűz, kártevők behatolása stb.) eredő kibocsátásokat. A módszertan az 529/2013/EU határozathoz képest lényegében nem változott. A háttérszint meghatározását a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti felülvizsgálat hiányában átláthatóvá kell tenni. A Bizottság ezért oda fog figyelni az alkalmazandó iránymutatások és szabályok betartására.

11. cikk Rugalmassági rendelkezések

A cikk lehetővé teszi, hogy a tagállamok a területükön valamely területelszámolási kategóriához kapcsolódó kibocsátásaikat egy másik területelszámolási kategóriához kapcsolódó elnyelésekkel ellentételezzék. A cikk azt is lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az elszámolásukban meghatározott nettó elnyeléseket a 10 éves időtartam során halmozzák. A többletelnyelések átadhatók másik tagállamnak, hogy az meg tudjon felelni a negatív egyenleg tilalmára vonatkozó követelménynek. Ahhoz, hogy igénybe tudják venni a rugalmassági intézkedéseket, a tagállamoknak gondoskodniuk kell az e rendelettel összhangban álló megfelelő nyomon követésről.

12. cikk A megfelelés ellenőrzése

Ez a cikk felvázolja azt a követelményt, hogy a tagállamoknak az elszámolással összefüggésben gondoskodniuk kell a megfelelő nyomon követésről, valamint rendelkezik a Bizottság általi rendszeres megfelelés-ellenőrzésről. A magas színvonal érdekében a Bizottság ez irányú munkáját az Európai Környezetvédelmi Ügynökség fogja segíteni.

13. cikk A kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék

A cikk a kibocsátásiegység-forgalmi jegyzéknek az ügyletek nyilvántartására való felhasználásával foglalkozik, és biztosítja a többszöri elszámolás elkerülését.

14. cikk A felhatalmazás gyakorlása

A javaslat felhatalmazza a Bizottságot, hogy a vonatkozó eljárások szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.

15. cikk Felülvizsgálat

2024-ben, majd azt követően ötévente a rendelet minden elemét felül kell vizsgálni annak meghatározása céljából,

hogy még megfelelnek-e a célnak.

16. cikk Az 525/2013/EU rendelet szükséges módosítása

Az 525/2013/EU rendelet módosításra kerül, hogy a LULUCF-ágazatra jelenleg vonatkozó jelentéstételi követelmények a rendelet keretében továbbra is alkalmazásra kerüljenek. A tagállamoknak be kell jelenteniük minden évben ÜHG-kibocsátásukat, és továbbra is kétévente előrejelzéseiket, valamint a célkitűzéseik betartása érdekében végrehajtott politikákat és intézkedéseket. Az elszámolás környezeti integritásának biztosítása érdekében szigorodnak a LULUCF-ra vonatkozó nyomonkövetési követelmények.

2016/0230 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a földhasználathoz, a földhasználat-megváltoztatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nyomon követésének és bejelentésének rendszeréről szóló 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,[8]

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére,[9]

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről szóló 2014. október 23–24-i európai tanácsi következtetésekben foglaltak szerint az 1990-es szinthez képest 2030-ra az Unión belül kötelezően legalább 40%-kal csökkenteni kell az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását. A Tanács 2015. március 6-i ülése hivatalosan jóváhagyta, hogy ez a csökkentés képezze az Unió és a tagállamok tervezett nemzeti hozzájárulását.

(2) Az Európai Tanács következtetései azt irányozzák elő, hogy ezt a célt az Uniónak együttesen, a lehető legnagyobb mértékben költséghatékony módon kell teljesítenie, továbbá hogy ennek érdekében a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó és annak hatálya alá nem tartozó gazdasági ágazatokban 2030-ra 2005-höz képest 43%, illetve 30% csökkentést kell elérni, és az ehhez szükséges erőfeszítéseken az egy főre jutó GDP arányában kell osztozni.

(3) A Bizottság 2016. június 10-én javaslatot terjesztett elő annak érdekében, hogy az Európai Unió megerősítse a Párizsi Megállapodást. E jogalkotási javaslat az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC) Titkárságának 2015. március 6-án az Unió és a tagállamok vonatkozásában bejelentett tervezett nemzeti csökkentési

[8] [8]HL C , , . o.

[9] [9]HL C , , . o.

kötelezettségvállalásban megerősített, az Uniónak a gazdaság teljes egészére kiterjedő vállalása teljesítését szolgálja. [10]

(4) A Párizsi Megállapodás egyebek mellett egy olyan hosszú távú célkitűzést is meghatároz, amelynek értelmében az iparosodás előtti szinthez viszonyított globális hőmérséklet-emelkedést jóval 2 °C fok alatt kell tartani, és törekedni kell arra, hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyított globális hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C fokra korlátozódjon. E cél elérése érdekében a megállapodás részes feleinek egymást követő nemzeti hozzájárulásokat kell kidolgozniuk, közzétenniük és fenntartaniuk. A Párizsi Megállapodás az 1997. évi Kiotói Jegyzőkönyvben meghatározott megközelítést váltja fel, amelynek alkalmazása 2020-ban megszűnik. A Párizsi Megállapodás továbbá felszólít az üvegházhatású gázok forrásokból való emberi eredetű kibocsátása és nyelők általi elnyelése közötti egyensúly elérésére az évszázad második felében, és felkéri a részes feleket, hogy hozzanak intézkedéseket az üvegházhatású gázok nyelői és tározói, többek között az erdők megóvása és – adott esetben – továbbfejlesztése érdekében.

(5) Az Európai Tanács 2014. október 23–24-i ülése szintén elismerte egyrészt azt, hogy az éghajlatváltozás hatásainak mérséklése tekintetében kisebb potenciállal rendelkező mezőgazdasági és földhasználati ágazatban többféle célkitűzés is van, másrészt pedig azt, hogy az Unió élelmezésbiztonsággal és éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzései között koherenciát kell biztosítani. Az Európai Tanács felkérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, miként lehet ösztönözni az élelmiszer-termelés fenntartható növelését úgy, hogy közben az ágazat – például erdőtelepítés révén – hozzájárul az üvegházhatású gázok kibocsátásának mérsékléséhez és az üvegházhatású gázok megkötéséhez is, továbbá hogy amint a technikai feltételek engedik, de 2020-ig mindenképpen dolgozzon ki stratégiát, amely a földhasználatot, a földhasználat-megváltoztatást és az erdőgazdálkodást (LULUCF) bevonja az üvegházhatású gázok kibocsátása hatásának mérséklését célzó, 2030-ig szóló keretbe.

(6) A LULUCF-ágazat több módon is hozzájárulhat az éghajlatváltozás mérsékléséhez, különösen a kibocsátás csökkentése, valamint a nyelők és a szénkészlet megtartása és megerősítése révén. Annak érdekében, hogy a szénmegkötés növelését célzó intézkedések hatékonyak legyenek, alapvető fontosságú a széntárolók hosszú távú stabilitása és alkalmazkodóképessége.

(7) Az 529/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat[11] első lépésként meghatározta az üvegházhatású gázoknak a LULUCF-ágazathoz kapcsolódó kibocsátására és elnyelésére alkalmazandó elszámolási szabályokat, és ezáltal hozzájárult a LULUCF-ágazatnak az uniós kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásba való bevonását célzó szakpolitika kidolgozásához. E rendeletnek célszerű a meglévő elszámolási szabályokon alapulnia, és azokat a 2021–2030-as időszak tekintetében naprakésszé tennie és javítania. Helyénvaló megállapítani a tagállamoknak az említett elszámolási szabályok végrehajtásával kapcsolatos kötelezettségeit, valamint az annak biztosítására vonatkozó kötelezettséget, hogy a LULUCF-ágazat összességében ne idézzen elő nettó

10 [10]http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx

11 A Európai Parlament és a Tanács 2013. május 21-i 529/2013/EU határozata az üvegházhatású gázoknak a földhasználatból, a földhasználat-változtatásból és az erdőgazdálkodási tevékenységekből eredő kibocsátására és elnyelésére vonatkozó elszámolási szabályokról és az e tevékenységekhez kapcsolódó intézkedésekre vonatkozó információkról (HL L 165., 2013.6.18., 80. o.).

kibocsátást. E rendelet magánfelek számára nem írhat elő elszámolási vagy jelentéstételi kötelezettségeket.

(8) Az Éghajlat-változási Kormányközi Testület (IPCC) által az üvegházhatású gázok kibocsátásának nemzeti jegyzékei tekintetében 2006-ban kiadott iránymutatásnak (IPCC-iránymutatás) megfelelően a kibocsátás és az elnyelés pontos elszámolásának meghatározása céljából az 525/2013/EU rendelet alkalmazásában földhasználati kategóriákra és a földhasználati kategóriák közötti változásra vonatkozóan évente bejelentett értékeket helyénvaló használni, ami biztosítja az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti megközelítésmódok összehangolását. A másik földhasználati kategóriára változott területeket az IPCC-iránymutatás szerinti 20 éves alapértelmezett érték lejártáig helyénvaló a szóban forgó kategóriába való átalakítás alatt lévő területnek tekinteni.

(9) Az erdőterületekhez kapcsolódó kibocsátás és elnyelés különböző természeti körülményektől, az erdők korosztályszerkezetétől, valamint a múltbeli és a jelenlegi erdőgazdálkodási gyakorlattól is függ. A referenciaév alkalmazása nem teszi lehetővé e tényezők, valamint az azok eredményeképpen a kibocsátásra és az elnyelésre kifejtett ciklikus hatások vagy a kibocsátás és az elnyelés évenkénti ingadozásainak figyelembevételét. A vonatkozó elszámolási szabályokban ehelyett indokolt olyan referenciaszintek használatáról rendelkezni, amelyekkel kizárhatóak a természeti és az országspecifikus tényezők hatásai. Az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti nemzetközi felülvizsgálat hiányában az e kategóriára vonatkozó elszámolás átláthatósága és minőségének javítása érdekében létre kell hozni egy felülvizsgálati eljárást.

(10) Amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy a C(2016) 3301 bizottsági határozottal összhangban a nemzeti erdőgazdálkodási tervek felülvizsgálata során igénybe veszi szakértői felülvizsgáló csoport közreműködését, célszerű, hogy az UNFCCC keretében végzett szakértői felülvizsgálatok bevált módszereire és tapasztalataira támaszkodjon, különös tekintettel a nemzeti szakértők részvételére és az ajánlásokra, valamint kielégítő számú tagállami szakértőt válasszon ki.

(11) A nemzetközileg elfogadott IPCC-iránymutatás szerint a biomassza elégetéséből származó kibocsátást az energiaágazatban nulla értékként lehet elszámolni azzal a feltétellel, hogy ugyanez a kibocsátás a LULUCF-ágazat esetében elszámolásra kerül. Az EU-ban a biomassza elégetéséből származó kibocsátás a 601/2012/EU rendelet 38. cikke és az 525/2013/EU rendeletben meghatározott rendelkezések alapján nulla értékként kerül elszámolásra, ezért az IPCC-iránymutatással való összhangot csak úgy lehetne biztosítani, ha e rendelet hatálya pontosan kiterjedne a szóban forgó kibocsátásokra.

(12) A faipari termékek fenntarthatóbb felhasználásával jelentősen korlátozható az üvegházhatású gázok légkörbe való kibocsátása, és fokozható azok légkörből való elnyelése. Az elszámolási szabályokban a tartós faipari termékek használatára való ösztönzés érdekében elő kell írni, hogy a tagállamok pontosan rögzítsék elszámolásukban a faipari termékek készletének változásait azok bekövetkeztekor. A Bizottságnak helyénvaló útmutatást nyújtania a faipari termékek elszámolásával kapcsolatos módszertani kérdésekben.

(13) A természetes bolygatás – például erdőtüzek, rovarkárok és betegségek, szélsőséges időjárási viszonyok és geológiai események –, amelyek a tagállamoktól függetlenül következnek be, és amelyeket a tagállamok érdemben nem befolyásolhatnak, a LULUCF-ágazatban ideiglenes jellegű üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz vezethetnek,

illetve a korábbi elnyelési folyamatok visszafordulását eredményezhetik. Mivel az elnyelési folyamatok visszafordulását gazdálkodási (például a fakitermeléssel és a faültetéssel kapcsolatos) döntések is okozhatják, e rendeletnek gondoskodnia kell arról, hogy az elnyelés emberi beavatkozás hatására való visszafordulása mindig pontosan megjelenjen a LULUCF-ágazatra vonatkozó elszámolásokban. Indokolt továbbá, hogy a rendelet korlátozott mértékben lehetőséget biztosítson a tagállamok számára ahhoz, hogy LULUCF-nyilvántartásukból kizárhassák az olyan bolygatásból eredő kibocsátást, amelyre nincs ráhatásuk. Az elszámolásból való kizárás lehetőségével azonban oly módon kell élniük a tagállamoknak, hogy az ne vezessen az elszámolt mennyiségek indokolatlan csökkentéséhez.

(14) A tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy nemzeti preferenciáiktól függően választhassák meg a LULUCF-ágazatra vonatkozó kötelezettségvállalás teljesítése szempontjából megfelelő nemzeti politikáikat, beleértve azt a lehetőséget is, hogy az egyik földhasználati kategóriához kapcsolódó kibocsátásokat egy másik földhasználati kategóriához kapcsolódó elnyelésekkel ellentételezzék. Lehetővé kell tenni továbbá a számukra, hogy a 2021–2030-as időszak során halmozhassák a nettó elnyeléseket. A tagállamok közötti kereskedést a megfelelést segítő kiegészítő lehetőségként továbbra is célszerű fenntartani. A Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszaka gyakorlatának megfelelően lehetővé kell tenni a tagállamok számára azt is, hogy a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió megvalósítása és a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nyomon követésének és bejelentésének rendszeréről szóló 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló [] rendelet szerinti túlteljesítésüket felhasználhassák annak érdekében, hogy megfeleljenek az e rendelet szerinti kötelezettségvállalásaiknak.

(15) Annak érdekében, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés, valamint a tagállamok kötelezettségvállalásainak teljesítésére vonatkozó értékeléshez szükséges más információk bejelentése és ellenőrzése hatékony, átlátható és költséghatékony módon legyen végrehajtható, e rendelettel bejelentési követelményeket kell az 525/2013/EU rendeletbe belefoglalni, valamint az e rendelet szerinti megfelelés-ellenőrzéseknek figyelembe kell venniük ezeket a bejelentéseket. Az 525/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell. A szóban forgó rendelkezéseket tovább lehet egyszerűsíteni a Bizottság munkaprogramja szerint 2016 végére előirányzott javaslat tárgyát képező, az energiaunió integrált irányításával összefüggő releváns módosítások figyelembevétele céljából.

(16) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek – adott esetben éves munkaprogramjával összhangban – segítenie kell a Bizottság munkáját az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés éves bejelentési rendszere, a politikákra és intézkedésekre, valamint a tagállami előrejelzésekre vonatkozó információk értékelése, a tervezett további politikák és intézkedések értékelése, valamint a Bizottság által e rendelet alapján elvégzett megfelelés-ellenőrzések terén.

(17) Az adatgyűjtés és a módszertani fejlesztés megkönnyítése érdekében gondoskodni kell arról, hogy a földhasználat nyilvántartása és bejelentése az egyes földterületek földrajzi nyomon követésével, a tagállami és uniós adatgyűjtési rendszereknek megfelelően történjék. Az adatgyűjtés során a lehető legjobban ki kell használni a meglévő uniós és tagállami programokat és felméréseket, többek között a LUCAS

földhasználati és földfelszín-borítottsági összeírást, valamint az Unió Föld-megfigyelési programját (Kopernikusz). Az adatgazdálkodásnak, többek között a bejelentett adatok újrafelhasználását és terjesztését célzó adatmegosztásnak meg kell felelnie az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra kialakításáról szóló, 2007. március 14-i 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseinek.

(18) Annak érdekében, hogy megfelelő módon elszámolhatók legyenek az e rendeletből fakadó ügyletek, ideértve a rugalmassági mechanizmusok igénybevételével és a megfelelés nyomon követésével kapcsolatosakat is, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke alapján jogi aktusokat fogadjon el a fogalommeghatározások, az értékek és az üvegházhatású gázokat és széntárolókat tartalmazó felsorolások technikai kiigazítására, a referenciaszintek naprakésszé tételére, az ügyletek elszámolására, valamint a módszertan és a tájékoztatási kötelezettségek felülvizsgálatára vonatkozóan. Ezeknek az intézkedéseknek figyelembe kell venniük az uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék létrehozásáról szóló 389/2013/EU bizottsági rendelet rendelkezéseit. A szükséges rendelkezéseket egyetlen olyan jogi aktusba indokolt foglalni, amely a 2003/87/EK irányelvvel, az 525/2013/EU rendelettel, a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió megvalósítása érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló [] rendelettel és az e rendelettel kapcsolatos elszámolási tárgyú rendelkezéseket egyaránt tartalmazni fogja. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson, és hogy ezekre a konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kell kézhez kapnia minden dokumentumot, és szakértőik számára biztosítani kell, hogy rendszeresen részt vehessenek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(19) E rendeletet 2024-től fogva ötévente felül kell vizsgálni, és ennek keretében értékelni kell végrehajtását. A felülvizsgálat során figyelembe vehetők a Párizsi Megállapodással kapcsolatos globális értékelés eredményei is.

(20) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem képesek kielégítően megvalósítani, és – a rendelet léptékére és hatásaira való tekintettel – ezek a célok az Unió szintjén jobban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően intézkedéseket hozhat. Az ugyanezen cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

E rendelet a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési kötelezettségvállalás teljesítése érdekében meghatározza a földhasználattal, a földhasználat-megváltoztatással és az erdőgazdálkodással („LULUCF”) összefüggő tagállami

kötelezettségvállalásokat, továbbá a LULUCF-ágazathoz kapcsolódó kibocsátások és elnyelések elszámolására, valamint az említett kötelezettségvállalások tagállamok általi teljesítésének ellenőrzésére alkalmazandó szabályokat.

2. cikk

Hatály

(1) E rendelet az 525/2013/EU rendelet 7. cikke alkalmazásában bejelentett, az I. melléklet A. pontjában felsorolt üvegházhatású gázoknak a tagállamok területén a 2021-től 2030-ig tartó időszakban a következő területelszámolási kategóriákba tartozó kibocsátására és elnyelésére alkalmazandó:

a) erdősített terület: szántóterületből, gyepterületből, vizes élőhelyből, beépített területből és egyéb földterületből átalakított erdőterületként bejelentett földhasználat;

b) kiirtott erdőterület: erdőterületből átalakított szántóterületként, gyepterületként, vizes élőhelyként, beépített területként és egyéb földterületként bejelentett földhasználat;

c) gazdálkodás alatt álló szántóterület: szántóterületnek maradó szántóterületként, gyepterületből, vizes élőhelyből, beépített területből és egyéb földterületből átalakított szántóterületként, valamint szántóterületből átalakított vizes élőhelyként, beépített területként és egyéb földterületként bejelentett földhasználat;

d) gazdálkodás alatt álló gyepterület: gyepterületnek maradó gyepterületként, szántóterületből, vizes élőhelyből, beépített területből és egyéb földterületből átalakított gyepterületként, valamint gyepterületből átalakított vizes élőhelyként, beépített területként és egyéb földterületként bejelentett földhasználat;

e) gazdálkodás alatt álló erdőterület: erdőterületnek maradó erdőterületként bejelentett földhasználat.

(2) A tagállam úgy dönthet, hogy a vizes élőhelynek maradó vizes élőhelyként, beépített területből és egyéb földterületből átalakított vizes élőhelyként, valamint vizes élőhelyből átalakított beépített területként és egyéb földterületként bejelentett földhasználatként meghatározott gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyet a 4. cikk szerinti kötelezettségvállalása hatálya alá vonja. Amennyiben a tagállam él ezzel a lehetőséggel, a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyhez kapcsolódó kibocsátásokat és elnyeléseket e rendeletnek megfelelően kell elszámolnia.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) „nyelő”: minden olyan eljárás, tevékenység vagy mechanizmus, amely üvegházhatású gázt, aeroszolt vagy üvegházhatású gáz előanyagát elnyeli;

b) „forrás”: minden olyan eljárás, tevékenység vagy mechanizmus, amely üvegházhatású gázt, aeroszolt vagy üvegházhatású gáz előanyagát a légkörbe kibocsátja;

c) „szénkészlet”: a széntárolóban tárolt széntömeg;

d) „széntároló”: olyan biogeokémiai képződmény vagy rendszer egésze vagy része valamely tagállam területén, amely szenet, szenet tartalmazó üvegházhatású gáz előanyagát vagy szenet tartalmazó üvegházhatástú gázt tárol;

e) „faipari termék”: fa kitermelésével nyert olyan termék, amely elhagyja a kitermelés helyét;

f) „erdő”: a terület nagyságára, a záródásra vagy a faállomány-sűrűség más egyenértékű mérőszámára, valamint a fáknak a termőhelyükön, vágásérett korban való potenciális magasságára vonatkozó minimumértékek alapján meghatározott földterület. Az erdő fogalmába beletartoznak azok a fákkal (beleértve a természetes eredetű fiatal facsoportokat is) vagy mesterséges állománnyal fedett területek is, amelyek csak később érik el a záródásra vagy a faállomány-sűrűség egyenértékű mérőszámára vagy a famagasságra vonatkozó minimumértékeket, beleértve azokat a földterületeket is, amelyek rendes körülmények között az erdőterület részét képezik, de amelyeken emberi beavatkozás (például kitermelés) vagy természeti jelenségek nyomán ideiglenesen nem találhatók fák, de várhatóan visszaalakulnak erdővé;

g) „természetes bolygatás”: nem emberi beavatkozásra fellépő bármely olyan esemény vagy körülmény, amely az erdőkben jelentős mértékű kibocsátáshoz vezet, és amelynek előfordulását az érintett tagállam nem képes befolyásolni, feltéve, hogy az adott tagállam objektív tényezőkből kifolyólag nem tudja jelentősen csökkenteni az esemény vagy körülmény kibocsátásra gyakorolt hatását, annak bekövetkezését követően sem;

h) „azonnali oxidáció”: olyan elszámolási módszer, amely azt veszi alapul, hogy a faipari termékekben tárolt szén teljes mennyisége a kitermelés pillanatában a légkörbe kerül.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 14. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az (1) bekezdésben szereplő fogalommeghatározásokat hozzáigazítsa a tudományos eredményekhez vagy a műszaki fejlődéshez, valamint biztosítsa e fogalommeghatározások összhangját az IPCC üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi iránymutatásában (IPCC-iránymutatás) szereplő hasonló tárgyú fogalommeghatározások esetleges módosításaival.

4. cikk

Kötelezettségvállalások

A 2021 és 2025 közötti, valamint a 2026 és 2030 közötti időszakokra vonatkozóan a 11. cikk szerinti rugalmasság figyelembevétele mellett minden tagállam gondoskodik arról, hogy a kibocsátás ne haladja meg az elnyelést, ahol kibocsátás és elnyelés alatt a tagállam területén megvalósuló, a 2. cikkben említett területelszámolási kategóriákba sorolható teljes kibocsátások és teljes elnyelések összegeként meghatározott és e rendelet szerint elszámolt mennyiségek értendők.

5. cikk

Általános elszámolási szabályok

(1) A tagállamok elszámolást készítenek és vezetnek, amelyben pontosan rögzítik a 2. cikkben említett területelszámolási kategóriákhoz kapcsolódó kibocsátást és elnyelést. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy elszámolásuk és az e rendelet alapján szolgáltatott más adatok pontosak, teljesek, következetesek, összevethetők és átláthatók legyenek. A tagállamok pozitív előjellel (+) jelzik a kibocsátást, negatív előjellel (–) pedig az elnyelést.

(2) A tagállamok megelőzik, hogy a kibocsátás és az elnyelés bármely része kétszer kerüljön elszámolásra, és ennek érdekében a több területelszámolási kategóriához is kapcsolódó kibocsátást, illetve elnyelést egyetlen kategóriára vonatkozóan számolják el.

(3) A tagállamok az erdőterületet, a szántóterületet, a gyepterületet, a vizes élőhelyet, a beépített területet és az egyéb földterületet a más típusú területté átalakított szóban forgó területre vonatkozó kategóriából az átalakítás időpontját követő 20 év lejártával teszik át az azonos típusú területnek maradó szóban forgó területre vonatkozó kategóriába.

(4) A tagállamok elszámolásukban minden területelszámolási kategória tekintetében rögzítik az I. melléklet B. pontjában felsorolt széntárolók szénkészletében bekövetkező változásokat. Amennyiben egy adott, a felszín feletti biomasszától és a gazdálkodás alatt álló erdőterületek fairpari termékeitől eltérő széntároló nem forrás, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy elszámolásukba nem foglalják bele a széntároló szénkészletében bekövetkező változásokat.

(5) A tagállamok az elszámolás elkészítéséhez használt adatokról hiánytalan és pontos nyilvántartást vezetnek.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 14. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet módosítására vonatkozóan, hogy az tükrözze az IPCC iránymutatásában bekövetkező változásokat.

6. cikk

Az erdősített terület és a kiirtott erdőterület elszámolása

(1) A tagállamok az erdősített területhez és a kiirtott erdőterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést összkibocsátás és összelnyelés formájában elszámolják a 2012–2025-ös és a 2026–2030-as időszakok minden egyes éve vonatkozásában.

(2) Az 5. cikk (3) bekezdésében meghatározott alapértelmezett érték alkalmazására vonatkozó követelménytől eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a szántóterületet, a gyepterületet, a vizes élőhelyet, a beépített területet és az egyéb földterületet az erdőterületté átalakított szóban forgó területre vonatkozó kategóriából az átalakítás időpontját követő 30 év lejártával teszik át az erdőterületnek maradó erdőterületre vonatkozó kategóriába.

(3) Az erdősített területhez és a kiirtott erdőterülethez kapcsolódó kibocsátás és elnyelés kiszámításakor a tagállamok az erdőterület meghatározásához a II. mellékletben meghatározott ugyanazon területi egységet alkalmazzák.

7. cikk

A gazdálkodás alatt álló szántóterület, a gazdálkodás alatt álló gyepterület és a gazdálkodás alatt álló vizes élőhely elszámolása

(1) A tagállamok elszámolják a gazdálkodás alatt álló szántóföldhöz kapcsolódó kibocsátást és elnyelést; ebből a célból kiszámolják a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszakra eső kibocsátást és elnyelést, amelyből kivonják a 2005–2007-es referencia-időszakban a tagállam gazdálkodás alatt álló szántóterülethez kapcsolódó átlagos éves kibocsátásának és elnyelésének ötszörösét.

(2) A tagállamok elszámolják a gazdálkodás alatt álló gyepterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést; ebből a célból kiszámolják a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszakra eső kibocsátást és elnyelést, amelyből kivonják a 2005–2007-es referencia-időszakban a tagállam gazdálkodás alatt álló gyepterülethez kapcsolódó átlagos éves kibocsátásának és elnyelésének ötszörösét.

(3) Amennyiben a tagállam úgy dönt, hogy a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyet a 2. cikknek megfelelően kötelezettségvállalása hatálya alá vonja, döntéséről a 2021–2025-ös időszak tekintetében 2020. december 31-ig, a 2026–2030-as időszak tekintetében pedig 2025. december 31-ig értesíti a Bizottságot.

(4) Azok a tagállamok, amelyek úgy döntöttek, hogy a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyet a 2. cikknek megfelelően kötelezettségvállalásuk hatálya alá vonják, elszámolják a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyhez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést; ebből a célból kiszámolják a 2021–2025-ös és/vagy a 2026–2030-as időszakra eső kibocsátást és elnyelést, amelyből kivonják a 2005–2007-es referencia-időszakban a tagállam gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyhez kapcsolódó átlagos éves kibocsátásának és elnyelésének ötszörösét.

8. cikk

A gazdálkodás alatt álló erdőterület elszámolása

(1) A tagállamok elszámolják a gazdálkodás alatt álló erdőterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést; ebből a célból kiszámolják a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszakra eső kibocsátást és elnyelést, amelyből kivonják az erdőkre vonatkozó referenciaszintjük ötszörösét. Az erdőkre vonatkozó referenciaszint a tagállam területén a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszakban a gazdálkodás alatt álló erdőterülethez kapcsolódó nettó kibocsátás vagy elnyelés becsült éves átlaga.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti számítás eredménye az erdőkre vonatkozó referenciaszinthez képest negatív, az érintett tagállam a gazdálkodás alatt álló erdőterületekre vonatkozó elszámolásába belefoglal a tagállam III. mellékletben meghatározott referenciaévre vagy referencia-időszakra vonatkozó kibocsátásának legfeljebb 3,5 százaléka ötszörösének megfelelő nettó összelnyelést.

(3) A tagállamok a IV. melléklet A. pontjában meghatározott feltételek alapján meghatározzák az erdőkre vonatkozó új referenciaszintet. A 2021–2025-ös időszak tekintetében 2018. december 31-ig, a 2026–2030-as időszak tekintetében pedig 2023. június 30-ig benyújtják a Bizottságnak nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási tervüket, amely tartalmazza az erdőkre vonatkozó új referenciaszintet.

A nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási terv tartalmazza a IV. melléklet B. pontjában felsorolt összes elemet, valamint az erdőkre vonatkozó javasolt új, évi CO_2-egyenértékben kifejezett referenciaszintet, amely a jelenlegi, a tagállami erdőkre vonatkozóan

erdőtípusonként és életkor-kategóriánként az 1990 és 2009 közötti időszakban dokumentált erdőgazdálkodási gyakorlat és intenzitás fenntartásán alapul.

A nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási tervet nyilvánosságra kell hozni, és nyilvános konzultációra kell bocsátani.

(4) A tagállamoknak biztosítaniuk kell az összhangot a nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási tervben az erdőkre vonatkozó referenciaszint meghatározásához, valamint a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó adatok bejelentésével összefüggésben használt módszerek és adatok között. A tagállamok legkésőbb a 2021–2025-ös vagy a 2026–2030-as időszak végéig benyújtják a Bizottságnak referenciaszintjük technikai kiigazítását, ha ez szükséges a következetesség biztosításához.

(5) A Bizottság felülvizsgálja a nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási terveket és a technikai kiigazításokat, és megvizsgálja, hogy az erdőkre vonatkozó javasolt új vagy kiigazított referenciaszintek meghatározása milyen mértékben felel meg a (3) és a (4) bekezdésben, valamint az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott elveknek és követelményeknek. Amennyiben a (3) és a (4) bekezdésben, valamint az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott elveknek és követelményeknek való megfelelés azt szükségesség teszi, a Bizottság újraszámíthatja az erdőkre vonatkozó javasolt új vagy kiigazított referenciaszinteket.

(6) A Bizottság a 14. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a II. mellékletnek az (5) bekezdés alapján elvégzett felülvizsgálat alapján történő módosítása céljából, hogy a benyújtott nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási tervek és technikai kiigazítások, valamint a felülvizsgálat keretében végzett újraszámítások alapján naprakésszé tegye az erdőkre vonatkozó tagállami referenciaszinteket. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépéséig a 2021–2025-ös és/vagy a 2026–2030-as időszakra továbbra is a II. mellékletben megállapított, erdőkre vonatkozó tagállami referenciaszintek alkalmazandók.

9. cikk

A faipari termékek elszámolása

A faipari termékekkel összefüggésben a 6. cikk (1) bekezdése és a 8. cikk (1) bekezdése értelmében vezetett elszámolásaikban a tagállamok az V. mellékletben meghatározott elsőrendű bomlásfüggvényt, módszereket és alapértelmezett felezésiidő-értékeket alkalmazva feltüntetik az alábbi kategóriákba tartozó faipari termékek készletében bekövetkező változásból eredő kibocsátást és elnyelést:

a) papír;

b) falemez;

c) fűrészáru.

10. cikk

A természetes bolygatás elszámolása

(1) A 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszak végén a tagállamok kizárhatják az erdősített területre és a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó elszámolásukból az üvegházhatású gázok természetes bolygatásból eredő, a természetes bolygatás által a 2001 és

2020 közötti időszakon belül okozott kibocsátásoknak az e cikknek és a VI. mellékletnek megfelelően számított, a statisztikailag kiugró értékeket figyelmen kívül hagyó átlagos szintjét („héttérszint”) meghaladó kibocsátását.

(2) Amennyiben a tagállam alkalmazza az (1) bekezdést, minden egyes területelszámolási kategória tekintetében tájékoztatja a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően meghatározott héttérszintről, valamint a VI. melléklet szerint felhasznált adatokról és módszerekről.

(3) Amennyiben a tagállam alkalmazza az (1) bekezdést, elszámolásából 2030-ig kizárja a természetes bolygatásnak kitett földterülethez kapcsolódó összes későbbi elnyelést.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 14. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a VI. mellékletben szereplő módszertan és információszolgáltatási követelmények felülvizsgálata érdekében, hogy azok tükrözzék az IPCC-iránymutatásban bekövetkező változásokat.

11. cikk

Rugalmassági mechanizmusok

(1) Abban az esetben, ha egy tagállamban az összkibocsátás meghaladja az összelnyelést, és az érintett tagállamnak a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló [ ] rendelet alapján csökkent az éves kibocsátási jogosultsága, az érintett mennyiséget a tagállam 4. cikk szerinti kötelezettségvállalásának teljesítése szempontjából figyelembe kell venni.

(2) Ha egy tagállamban az összelnyelés meghaladja az összkibocsátást, a tagállam a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló [ ] rendelet 7. cikke alapján figyelembe vett mennyiség levonását követően fennmaradó mennyiséget átadhatja egy másik tagállamnak. Az átadott mennyiséget az átvevő tagállam 4. cikk szerinti kötelezettségvállalásának teljesítésére vonatkozó értékelés során figyelembe kell venni.

(3) Ha egy tagállamban a 2021 és 2025 közötti időszakban az összelnyelés meghaladja az összkibocsátást, a tagállam a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló [ ] rendelet 7. cikke alapján figyelembe vett mennyiség levonását és a (2) bekezdés alapján más tagállamnak történő átadást követően fennmaradó mennyiséget átviheti a 2026 és 2030 közötti időszakra.

(4) A többszöri elszámolás elkerülése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló [ ] rendelet 7. cikke alapján figyelembe vett nettó elnyelések mennyiségét le kell vonni abból a mennyiségből, amellyel a tagállam rendelkezik a (2)–(3) bekezdés szerinti más tagállamnak történő átadás, illetve átvitel céljából.

(5) Ha egy tagállam nem felel meg az 525/2013EU rendelet 7. cikke (1) bekezdése da) pontjában meghatározott nyomonkövetési követelményeknek, a 2003/87/EK irányelv 20. cikke alapján kijelölt központi tisztviselő átmenetileg megtiltja a tagállamnak a (2)–(3) bekezdés szerinti átadást, illetve átvitelt.

12. cikk

A megfelelés ellenőrzése

(1) A tagállamoknak 2027-ben és 2032-ben megfelelési jelentést kell benyújtaniuk a Bizottságnak, amely az e rendeletben meghatározott elszámolási szabályok alkalmazásával készül, és tartalmazza a 2. cikkben meghatározott területelszámolási kategóriák mindegyikére az üvegházhatású gázok összkibocsátásainak és összelnyeléseinek egyenlegét a 2021–2025-ös, illetve a 2026–2030-as időszakra vonatkozóan.

(2) A Bizottság a 4. cikknek való megfelelés értékelése céljából elvégzi a megfelelési jelentés teljes körű felülvizsgálatát.

(3) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség – éves munkaprogramjával összhangban – segíti a Bizottságot az e cikk szerinti nyomonkövetési és megfelelési keret működtetésében.

13. cikk

A kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék

(1) A Bizottság minden tagállam esetében területelszámolási kategóriánként nyilvántartja a kibocsátások és az elnyelések mennyiségét, és gondoskodik az 525/2013/EU rendelet 10. cikke alapján létrehozott uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékben a 11. cikk szerinti rugalmassági mechanizmusok alkalmazásával összefüggő ügyletek pontos elszámolásáról. A központi tisztviselő automatikus ellenőrzést hajt végre az e rendelet alapján kezdeményezett összes ügyleten, és a szabálytalanságok megelőzése érdekében letiltja a megfelelő ügyleteket. Az erre vonatkozó adatokat hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az (1) bekezdés végrehajtása érdekében e rendelet 14. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el.

14. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 3., az 5., a 8., a 10. és a 13. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól, [a hatálybalépés napja]-án/-én kezdődő hatállyal.

(3) A (2) bekezdésben említett felhatalmazást az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásáról haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az előző bekezdések értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

15. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2024. február 28-ig, majd azt követően ötévente jelentés formájában beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról, valamint arról, hogy az e rendeletben foglalt szabályozás mennyiben járult hozzá az EU átfogó 2030-as üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési céljának és a Párizsi Megállapodás céljainak teljesítéséhez, és indokolt esetben jogalkotási javaslatokat is előterjeszthet.

16. cikk

Az 525/2013/EU rendelet módosításai

Az 525/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 7. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bekezdés a következő da) ponttal egészül ki:

„da) 2023-tól kezdődően [a földhasználathoz, a földhasználat-megváltoztatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről] szóló [] rendelet 2. cikkének hatálya alá tartozó kibocsátásukat és elnyelésüket az e rendelet IIIa. mellékletében meghatározott módszereknek megfelelően;

b) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok kérhetik, hogy a da) ponttól eltérve a IIIa. mellékletben meghatározottól eltérő módszertant alkalmazhassanak, ha a szükséges módszertani fejlesztést nem lehetett megvalósítani időben ahhoz, hogy figyelembe lehessen venni a 2021–2030-as időszakra vonatkozó üvegházhatásúgáz-jegyzékek tekintetében, vagy ha – az érintett széntárolókhoz kapcsolódó kibocsátások és elnyelések csekély jelentősége miatt – a módszertani fejlesztés költsége aránytalanul magas lenne azokhoz az előnyökhöz képest, amelyekkel a kibocsátás és az elnyelés elszámolásának javítása szempontjából a módszertan alkalmazása járna. Az eltérni kívánó tagállamok indokolással ellátott kérelmüket 2020. december 31-ig benyújtják a Bizottságnak, amelyben ismertetik, hogy időben mikorra hajtható végre a módszertani fejlesztés és/vagy tehető javaslat az alternatív módszertanra vonatkozóan, és bemutatják az elszámolás pontosságára vonatkozó lehetséges hatások értékelését. A Bizottság előre meghatározott, ésszerű időtartamon belül kiegészítő információk benyújtását kérheti. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kérelem megalapozott, engedélyezi az eltérést. A kérelem elutasítása esetén a Bizottság döntését megindokolja.”

2. A 13. cikk (1) bekezdésének c) pontja a következő ix. alponttal egészül ki:

„ix. 2023-tól fogva tájékoztatás a földhasználathoz, a földhasználat-megváltoztatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről szóló [] rendeletből fakadó kötelezettségeik teljesítése érdekében követett nemzeti politikájukról és az ezzel összefüggésben meghozott intézkedéseikről, valamint tájékoztatás azokról a tervezett további nemzeti politikákról és intézkedésekről, amelyek célja az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az említett rendeletben előírtnál nagyobb mértékű korlátozása;”.

3. A 14. cikk (1) bekezdése a következő bb) ponttal egészül ki:

„bb) 2023-tól fogva előrejelzések az üvegházhatású gázok összkibocsátására vonatkozóan, valamint külön becslések a földhasználathoz, a földhasználat-megváltoztatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről szóló [] rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és -elnyelésre vonatkozóan;”.

4. A rendelet a következő IIIa. melléklettel egészül ki:

„IIIa. melléklet

A nyomon követésre és bejelentésre vonatkozó, a 7. cikk (1) bekezdésének da) pontjában említett módszerek

A földhasználat változására vonatkozó térbeli adatok a földhasználati kategóriák és az e kategóriák közötti változások meghatározásához és nyomon követéséhez.

Az 1. szintű módszertan szerinti globálisan kalibrált standard kibocsátási tényezők és paraméterértékek alkalmazása az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatás szerint.

Az olyan széntárolóhoz kapcsolódó kibocsátások és elnyelések esetében, amelyhez a kibocsátások, illetve elnyelések legalább 25–30%-a kapcsolódik egy olyan forrás- vagy nyelőkategórián belül, amely a tagállam nemzeti nyilvántartási rendszerében kiemelt helyet foglal el azért, mert az arra vonatkozó becslés jelentős hatással van egy ország üvegházgáz-kibocsátási jegyzékére a kibocsátások és az elnyelések abszolút értékben kifejezett szintje, a kibocsátások és az elnyelések tendenciája vagy a kibocsátásoknak és az elnyeléseknek az egyes földhasználati kategóriákon belüli bizonytalansága terén, legalább a 2. számú módszertan szerinti, a tagállami körülményekhez kalibrált nemzeti kibocsátási tényezők és paraméterértékek alkalmazása az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatás szerint.

Üdvözlendő, ha a tagállamok a tagállami körülményekhez kalibrált, nemparaméteres, a biológiai-fizikai rendszer fizikai interakcióit leíró modellen alapuló, az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatás szerinti 3. szintű módszertant alkalmaznak.”

17. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdeményezés címe

1.2. A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)

1.3. A javaslat/kezdeményezés típusa

1.4. Célkitűzés(ek)

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdeményezés címe

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a földhasználathoz, a földhasználat-megváltoztatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről

1.2. A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)[12]

Szakpolitikai terület: Éghajlat-politika

A tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó tevékenység: Uniós és nemzetközi szintű éghajlat-politika (ABB-kód: 34 02 01)

1.3. A javaslat/kezdeményezés típusa

☐ A javaslat/kezdeményezés **új intézkedésre** irányul

☐ A javaslat/kezdeményezés **kísérleti projektet / előkészítő intézkedést követő új intézkedésre**[13] irányul

☒ A javaslat/kezdeményezés **jelenlegi intézkedés meghosszabbítására** irányul

☐ A javaslat/kezdeményezés **új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre** irányul

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. A javaslat/kezdeményezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzés(ek)

A javaslat az Európai Tanács által 2014 októberében elfogadott, a 2030-ig tartó időszakra szóló éghajlat-politikai és energiaügyi csomag végrehajtását szolgáló joganyag részét képezi, melynek célja az EU azon célkitűzésének teljesítése, hogy 2030-ra költséghatékony módon hazai szinten legalább 40%-kal csökkentse az üvegházhatású gázok kibocsátását az 1990-es szinthez képest és ezáltal hozzájáruljon a globális felmelegedés korlátozásához.

A javaslat a Bizottság tíz politikai prioritásának része, és fontos alkotóeleme az energiaunió stratégiai keretének.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

Annak meghatározása, hogy a LULUCF miként fog hozzájárulni az Európai Tanács által 2014 októberében a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretben a kibocsátási rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatok számára meghatározott kibocsátáscsökkentési célok teljesítéséhez.

---

[12] Tevékenységalapú irányítás: ABM (Activity Based Management), tevékenységalapú költségvetés-tervezés: ABB (Activity Based Budgeting).

[13] A költségvetési rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek) Éghajlat-politika

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdeményezés a kedvezményezettekre/célcsoportokra.

A javaslat meghatározza, hogy a LULUCF-ágazat miként fog hozzájárulni az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokból származó ÜHG-kibocsátásokban 2030-ig EU-szinten előirányzott, a 2005-ös szintekhez képest 30%-os csökkentéshez.

A javaslat meghatározza a tagállamoknak a földhasználat, a földhasználat-megváltoztatás és az erdőgazdálkodás (LULUCF) területén való azon kötelezettségeit, amelyek biztosítják az Unió által a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vállalt ÜHG-kibocsátáscsökkentés teljesülését. Ezenkívül meghatározza a LULUCF-hoz kapcsolódó kibocsátások és elnyelések elszámolásának szabályait, valamint az annak ellenőrzésére vonatkozó szabályokat, hogy a tagállamok teljesítik-e az ezzel kapcsolatos kötelezettségeiket.

A javaslat ritkább, a jelenlegi évenkénti helyett ötévenkénti megfelelés-ellenőrzést ajánl, ami csökkenti a tagállamokra és az Európai Bizottságra háruló adminisztratív terheket. A vállalkozások, köztük a kis- és középvállalkozások, illetve a mikrovállalkozások esetében nincs közvetlen adatszolgáltatási kötelezettség, sem más adminisztrációs következmény.

A javaslat címzettjei a tagállamok mint intézményi szereplők. A javasolt politikát nemzeti szinten kell végrehajtani, így az elsősorban a tagállamok nemzeti közigazgatási rendszerét érinti. A tagállamok által végrehajtott nemzeti szintű intézkedések jellegüktől és hatókörüktől függően különböző érdekelt feleket érinthetnek a szóban forgó ágazatokban.

A további hatások az adott országban alkalmazott nemzeti szakpolitikák és intézkedések függvényében fognak alakulni.

1.4.4. Eredmény- és hatásmutatók

Tüntesse fel a javaslat/kezdeményezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

1. mutató: A LULUCF-ágazatbeli nettó kibocsátások és elnyelések szintje az egyes tagállamokban

2. mutató: A LULUCF rugalmassági mechanizmusainak kihasználása a tagállamokban.

3. mutató: A 2021–2025 és a 2026–2030 közötti időszak tekintetében az erdőkre vonatkozó tagállami referenciaszintek meghatározása.

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

A tagállamoknak 2030-ig kell teljesíteniük nemzeti kibocsátáscsökkentési célkitűzéseiket. Életbe kell léptetniük a javaslatban szereplő követelményeknek való megfeleléshez szükséges nemzeti szintű szakpolitikákat és intézkedéseket, valamint jogi és igazgatási rendelkezéseket. A Bizottság feladata a 2020 utáni időszakra vonatkozó megfelelő végrehajtási intézkedések megalkotása. Ezek közé tartozik az erdőkre vonatkozó referenciaszintek meghatározása az egyes tagállamok számára.

1.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

Az éghajlatváltozás határokon átnyúló probléma. Mivel a javasolt fellépés célja az egyes tagállamok önálló fellépésével nem érhető el megfelelően, az éghajlat-politika európai, és lehetőség szerint világszintű összehangolására van szükség, tehát az uniós részvétel a szubszidiaritás elve alapján indokolt. A Párizsi Megállapodást az EU és a tagállamok közösen hajtják végre. A közös fellépés lehetővé teszi az EU számára, hogy az ambiciózus környezetvédelmi célkitűzés megvalósítása során figyelembe vegye a méltányosság és a hatékonyság kérdését is. Az Európai Uniónak az éghajlatváltozással kapcsolatos hatáskörét az EUMSZ 191–193. cikke erősíti meg.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A LULUCF-ágazathoz kapcsolódó ÜHG-kibocsátásokra és -elnyelésekre jelenleg – 2020-ig bezárólag – kizárólag a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti nemzetközi kötelezettségvállalások vonatkoznak. Addig az időpontig a Kiotói Jegyzőkönyv korlátozza az EU és a tagállamok mozgásterét, mert biztosítaniuk kell, hogy az LULUCF-ágazat ne eredményezzen többletkibocsátást. A Kiotói Jegyzőkönyv azonban 2020 végén hatályát veszti, ezért uniós szinten a LULUCF-ágazatra vonatkozóan tovább kell fejleszteni az irányítást, amely feladatot jelenleg a LULUCF-határozat (529/2013/EU) látja el. A LULUCF-határozat (529/2013/EU határozat) végrehajtása folyamatban van, és 2020-ra jobb elszámolási rendszereket fog eredményezni. A végrehajtást megerősítő jogi keret és a 2020 utáni időszakra vonatkozó alkalmazási szabályok meghatározásának hiányában előfordulhat, hogy EU-szerte heterogén módon valósul meg a LULUCF-ágazatnak az átfogó keretrendszerbe történő beillesztése. A bejelentési és az elszámolási szabályok tagállamok közötti eltérései kedvezőtlenül befolyásolnák az egységes piac optimális működését.

1.5.4. Egyéb releváns eszközökkel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergia

A javaslat a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatok esetében 2030-ig folytatja a jelenlegi uniós közös kötelezettségvállalási mechanizmust, és szerves részét képezi a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretnek, valamint a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előretekintő éghajlat-politika Bizottság által kidolgozott keretstratégiájának. Hozzájárul különösen az energiaunió negyedik dimenziójának, a gazdaság dekarbonizációjának a megvalósításához.

A tagállamok felelnek a kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges szakpolitikák és intézkedések végrehajtásáért, melyek közül egyesek várhatóan hozzájárulnak majd az EU megújuló energiával és energiahatékonysággal kapcsolatos vállalásainak teljesítéséhez is. A Bizottság feladata biztosítani az említetteket (különösen az erdőkre vonatkozó referenciaszinteket) meghatározó folyamat irányítását, előmozdítását és felügyeletét.

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

☒-A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra** vonatkozik

– ☐ A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig

– ☐ Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig

☐ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik

– Beindítási időszak: ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig

– azt követően: rendes ütem.

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)[14]

☒-Bizottság általi **közvetlen irányítás**

– ☐ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét

– ☐ végrehajtó ügynökségen keresztül

☐ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal

☐ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

– ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek

– ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg)

– ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap

– ☐ a költségvetési rendelet 208. és 209. cikkében említett szervek

– ☐ közjogi szervek

– ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, olyan mértékben, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak

– ☐ a valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek

– ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.

– *Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.*

Megjegyzések

A javaslat a jelenleg hatályos 529/2013/EU határozatot (LULUCF-határozat) váltja le, és a tagállamokra vonatkozóan továbbfejlesztett nyomonkövetési és jelentéstételi kötelezettségeket, a Bizottságra vonatkozóan pedig továbbfejlesztett irányítási feladatokat ír elő. A Bizottságot ezután is az Európai Környezetvédelmi Ügynökség támogatja a tagállamok által a javaslat szerinti kötelezettségeik teljesítésében elért eredmények nyomon követésében.

[14] Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_hu.html

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek

Az elért eredmények nyomon követése és a megfelelés értékelése a részben a javaslat által, részben pedig a nyomonkövetési rendelet és végrehajtási rendelkezései által meghatározott meglévő átfogó nyomonkövetési, jelentéstételi és ellenőrzési keretre támaszkodik. A javaslat átveszi a közös kötelezettségvállalási határozatban meghatározott hatékony jelentéstételi és megfelelés-ellenőrzési ciklust. A tagállamoknak a 2021-től 2030-ig tartó időszak minden egyes évében teljesíteniük kell majd az éves kibocsátási határértékekből és a lineáris pályából fakadó követelményeket, a megfelelés tényleges ellenőrzésére azonban csupán ötévente kerül sor.

Annak biztosítása érdekében, hogy a megfelelés értékelése pontos adatok alapján történjen, a Bizottság továbbra is ellenőrizni fogja a tagállamok által benyújtott ÜHG-kibocsátás-jegyzékeket. A benyújtott információk átláthatóságának, pontosságának, következetességének, összehasonlíthatóságának és teljességének ellenőrzését a jövőben is az Európai Környezetvédelmi Ügynökség koordinálja.

Megmarad az a jelenlegi követelmény, hogy a tagállamoknak kétévente be kell számolniuk az e javaslatból fakadó kötelezettségeik teljesítése érdekében követett politikájukról és az ebből a célból meghozott intézkedéseikről, valamint kibocsátás-előrejelzéseikről.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.2.1. Felismert kockázat(ok)

A tagállamok nem tesznek eleget vagy nem tesznek időben eleget az éves ÜHG-kibocsátásukra vonatkozó jelentéstételi kötelezettségüknek.

A tagállamok eltérő megközelítés alapján határozzák meg az erdőkre vonatkozó referenciaszinteket.

2.2.2. A működő belső kontrollrendszerrel kapcsolatos információk.

A tagállamok ÜHG-kibocsátásaira vonatkozó, a nyomonkövetési rendeletben meghatározott meglévő és bevált éves jelentéstételi rendszernek köszönhetően olyan eljárások vannak érvényben, amelyek biztosítják, hogy a kibocsátási jelentések időben beérkezzenek, és a jelentéstételi kötelezettségeit nem teljesítő tagállamok segítséget kapjanak.

2.2.3. Az ellenőrzések költsége és haszna, a várt hibaarány értékelése

A hibaarány ebben a kontextusban nem értelmezhető.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket.

A tagállamok által a javaslat szerinti kötelezettségeik teljesítésében elért eredmények nyomon követése az ÜHG-kibocsátásokra vonatkozó éves tagállami jelentések

minőségbiztosítását és minőség-ellenőrzését szolgáló meglévő és bevált rendszeren alapul. Ez biztosítja, hogy a bejelentett kibocsátási adatokkal kapcsolatos hiányosságok és szabálytalanságok kezelése és korrekciója még a megfelelés-ellenőrzés előtt időben megtörténjen.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

- Jelenlegi költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
		diff./nem diff.[15]	EFTA-országoktól[16]	tagjelölt országoktól[17]	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
2	34.02.01	diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
5	34.01	nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

- Létrehozandó új költségvetési tételek: Tárgytalan

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám [Megnevezés……]	diff./nem diff.	EFTA-országoktól	tagjelölt országoktól	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
	[XX.YY.YY.YY]		IGEN/ NEM	IGEN/NEM	IGEN/ NEM	IGEN/NEM

[15] Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

[16] EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

[17] Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

[Ezt a részt **az igazgatási jellegű költségvetési adatok táblázatában** (a pénzügyi kimutatás mellékletében található második dokumentum) kell kitölteni, és a szolgálatközi konzultációhoz fel kell tölteni a CISNET-re.]

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete	Szám	Fenntartható növekedés: természeti erőforrások

FŐIGAZGATÓSÁG: Éghajlatpolitikai Főigazgatóság			2017. év	2018. év	2019. év	2020. év				**ÖSSZESEN**
• Operatív előirányzatok										
34.02.01	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	1,0	0,6						**1,6**
	Kifizetési előirányzatok	(2)	0,6	0,760	0,240					**1,6**
Költségvetési tétel száma	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)								
	Kifizetési előirányzatok	(2a)								
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok[18]										
Költségvetési tétel száma		(3)								
Az Éghajlatpolitikai Főigazgatósághoz	Kötelezettségvállalási	=1+1a +3	1,0	0,6						**1,6**

[18] Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok végrehajtásához biztosított támogatási kiadások: a LIFE pénzügyi keretösszegének felhasználásával, a 2014–2020 közötti időszak többéves pénzügyi keretében megállapítottak szerint.

tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	előirányzatok									
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a +3	0,6	0,760	0,240					**1,6**

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	1,0	0,6						**1,6**
	Kifizetési előirányzatok	(5)	0,6	0,760	0,240					**1,6**
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)								
A többéves pénzügyi keret **<….> FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN**	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=4+ 6	1,0	0,6						**1,6**
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6	0,6	0,760	0,240					**1,6**

Amennyiben a javaslat/kezdeményezés több fejezetet is érint:

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)								
	Kifizetési előirányzatok	(5)								
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)								
A többéves pénzügyi keret **1–4. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN** (Referenciaösszeg)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=4+ 6	1,0	0,6						1,6
	Kifizetési	=5+ 6	0,6	0,760	0,240					1,6

	előirányzatok									

A javasolt intézkedések a LIFE pénzügyi keretösszegéből kerülnek végrehajtásra, a 2014–2020 közötti időszak többéves pénzügyi keretében megállapítottak szerint.

A többéves pénzügyi keret fejezete	**5**	„Igazgatási kiadások”

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2017. év	**2018.** év	**2019.** év	**2020.** év				**ÖSSZESEN**
FŐIGAZGATÓSÁG: Éghajlatpolitikai Főigazgatóság									
• Humánerőforrás		0,268	0,402	0,402	0,536				**1,608**
• Egyéb igazgatási kiadások		0,015	0,015	0,015	0,015				**0,060**
Éghajlatpolitikai Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok	**0,283**	**0,417**	**0,417**	**0,551**				**1,668**

A többéves pénzügyi keret **5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN**	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	**0,283**	**0,417**	**0,417**	**0,551**				**1,668**

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2017. év	**2018.** év	**2019.** év	**2020.** év				**ÖSSZESEN**
A többéves pénzügyi keret **1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN**	Kötelezettségvállalási előirányzatok	1,283	1,017	0,417	0,551				**3,268**
	Kifizetési előirányzatok	0,883	1,177	0,657	0,551				**3,268**

3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

– ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását

– ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket ⇩			**2017.** év		**2018.** év		**2019.** év		**2020.** év								**ÖSSZESEN**	
	TELJESÍTÉSEK																	
	Típus[19]	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Összesített szám	Összköltség
1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS[20]																		
– Teljesítés	a	0,500	1	0,500													1	0,5
– Teljesítés	az	0,500	1	0,500													1	0,5
– Teljesítés	IT-	0,600			1	0,600											1	0,6
– Teljesítés	átcsop	2,5																
1. konkrét célkitűzés részösszege			2	1,0	1	0,600											3	1,6
2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS																		
– Teljesítés																	1	0,5
2. konkrét célkitűzés részösszege																		
ÖSSZKÖLTSÉG			2	1,0	1	0,600											3	1,6

[19] A teljesítés a nyújtandó termékekre és szolgáltatásokra vonatkozik (pl. finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

[20] Az 1.4.2. szakaszban („Konkrét célkitűzések...”) feltüntetett célkitűzés.

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Összegzés

– ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.

– ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

	2017. év	**2018.** év	**2019.** év	**2020.** év		**ÖSSZESEN**
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETE						
Humánerőforrás	0,268	0,402	0,402	0,536		**1,608**
Egyéb igazgatási kiadások	0,015	0,015	0,015	0,015		0,060
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉNEK részösszege	**0,283**	**0,417**	**0,417**	**0,551**		**1,668**

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE[21] bele nem tartozó előirányzatok								
Humánerőforrás								
Egyéb igazgatási kiadások								
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege								

ÖSSZESEN	**0,283**	**0,417**	**0,417**	**0,551**				**1,668**

A humánerőforrással és más igazgatási kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

[21] Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

3.2.3.2. Becsült humánerőforrás-szükségletek

– ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.

– ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

		2017 . év	**2018 .** év	**2019.** év	**2020 .** év			
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)								
XX 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviseleteken)		2	3	3	4			
XX 01 01 02 (a küldöttségeknél)								
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)								
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)								
•Külső munkatársak teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve[22]								
XX 01 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)								
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JED a küldöttségeknél)								
XX 01 04 **yy** [23]	– a központban							
	– a küldöttségeknél							
XX 01 05 02 (AC, END, INT közvetett kutatásban)								
10 01 05 02 (AC, END, INT közvetlen kutatásban)								
Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni)								
ÖSSZESEN		2	3	3	4			

34 az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	A LULUCF-kezdeményezés irányítását továbbra is a jelenlegi, AD besorolású tisztviselők végzik. 2018-tól további egy AD besorolású tisztviselőre lesz szükség, aki az uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék LULUCF-nak szentelt új moduljának fejlesztési projektjét irányítja, valamint 2020-tól további egy AD besorolású tisztviselőre, aki az erdészeti intézkedésekkel és az erdőkre vonatkozó referenciaszintekkel foglalkozik.
Külső munkatársak	

[22] AC=szerződéses alkalmazott; AL=helyi alkalmazott; END=kirendelt nemzeti szakértő; INT=kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JED=küldöttségi pályakezdő szakértő.

[23] Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

– ☒ A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.

– ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.

Fejtse ki, miként kell átprogramozni a pénzügyi keretet: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.
Tárgytalan.

– ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára.

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.
Tárgytalan.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

– A javaslat/kezdeményezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.

– A javaslat/kezdeményezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

	N. év	**N+1.** év	**N+2.** év	**N+3.** év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

– ☒ A javaslatnak/kezdeményezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.

– ☐ A javaslatnak/kezdeményezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:

  – ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást

  – ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési tétel:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdeményezés hatása[24]						
		N. év	**N+1.** év	**N+2.** év	**N+3.** év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető		
… jogcímcsoport								

Az egyéb címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(eke)t.

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

[24] A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összegeket, vagyis a 25 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegeket kell megadni.